

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 981

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Miercuri 5 februarie 1969

4 pag. 25 bani

SUCCES
DEPLIN

„Comitetul Central al partidului nostru, guvernul dau o înaltă apreciere activității cadrelor didactice, care aduc o contribuție deosebit de valoroasă la educarea și formarea tinerei generații, la înarmarea ei cu cunoștințe de cultură generală, la educarea și formarea omului nou al societății noastre“.

Din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara C. C. al P.C.R. din 22-25 aprilie 1968

CONFERINȚEI NAȚIONALE A CADRELOR DIDACTICE

ACT DE IDENTITATE

Există o expresie de o simplitate austeră și cu o superbă semnificație, sub care se recomandă, poate în primul rînd, identitatea școlii românești contemporane: „învățămîntul general, obligatoriu și gratuit“. „General“, adică atotcuprînzător, întins de la un hotar la altul al țării pînă în cel mai îndepărtat și mai măcînt. „Obligatoriu“ sună în auzul unii apel imperativ, care arată limpede că nimănui nu-i este îngăduit să refuze această binefacere, că nimeni n-are dreptul să disprețuiască acest dar generos, al cărui suprem sens este acela de a fi spre binele oamenilor. „Gratuit“ se adaugă ca un corolar primelor două atribute, constituind o garanție a împlinirii lor. Este exprimată, în aceste trăsături, o caracteristică a școlii noastre, care cuprinde sub auspiciile educației întregul tînet. Fie că se naște în centrul unui mare oraș sau în casa pierdută în păpușul deței a unui pescar, într-un sat din creierul munților sau în capitala țării, oricare tînet găsește larg deschise în fața lui porțile tuturor școlilor — de la cea care îl învață primele litere la cea care îl acordă doctoratul. Și asta nu-i puțin. Posibilitatea de a învăța nu mai este condiționată decît doar de capacitatea și dorința individului. Ea nu depinde (și noi știm bine ce a putut să însemne cîndva această dependență) de nu știu ce condiție socială, națională sau de alt fel. Este o posibilitate absolută și fără restricții.

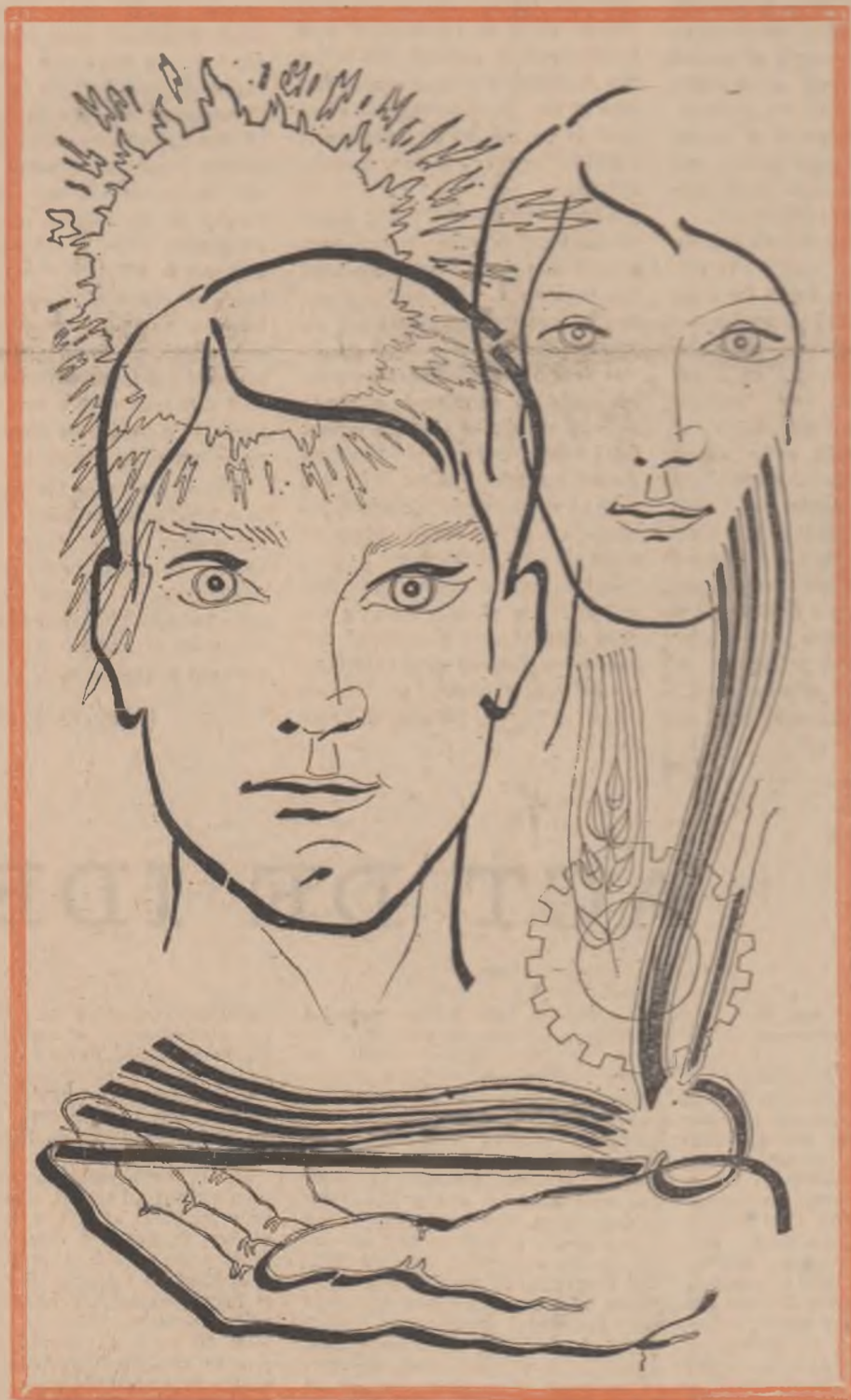
Delimitînd această trăsătură, se cuvine să-i adăugăm o completare. Posibilitatea de a învăța „ce“ și „cum“? Fîndcă știm, de asemenea, și ce semnificație are orientarea educației. Iar aceea

cultivată de școala românească actuală se constituie ca încă unul din marile ei semne distinctive. Nu o să cităm aici disciplinele școlare. Importantă este concepția filozofică generală careia îi sînt subsumate acestea, sensul ordonării întregii educații. Școala noastră este situată pe terenul solid al filozofiei materialist-dialectice. Educația pe care o cultivă ea este o educație realist-științifică. Morala sau semnul careia se educă tînetul patriei este morala comunistă.

În trăsăturile sub care se recunoaște identitatea școlii românești contemporane umește și surprinde de asemenea dinamica evoluției ei în timp. Trebuie să remarcăm că față de timpul la care ne raportăm am înregistrat adevărați pași de urias. Vorbeam mai sus despre învățămîntul general (despre care se impune să menționăm, între altele, că în săși titulatura școlii cu cea mai mare rază de acțiune și cuprindere îl indică a fi ca atare). Să facem puțină istorie.

Cînd, abia dezmeticîți în pustiu de pe urma războiului, ne puneam problema alfabetizării? În anul 1956 declarăm procesul de alfabetizare încheiat în linii generale. Onoare dascălilor care și-au petrecut seri de-a rîndul în preajma unor oameni oboșiți după truda zilei, pentru a le deprinde mișcările să poarte condeiul pe hîrtie. Nu trecuseră nici doi ani de atunci și începusem să realizăm generalizarea învățămîntului de șapte ani. În 1962

(Continuare în pag. a 2-a)

OMAGIU

Pentru mine, ca și probabil pentru toți care au petrecut clasele și anii de studii, școala a însemnat unirea treptată și perseverentă în valorile cele mai de seamă ale culturii poporului nostru și ale culturii universale.

Îmi aduc amînte cu recunoștință îndesată de acei dascăli ai mei care mi-au fost să-mi trezească curiozitatea, interesul și setea de cunoaștere, precum și dorința de a căuta eu însumi adevărul și semnificația lucrurilor.

Prof. univ. AL BOSCA
membru corespondent
al Academiei

Am avut o dată, la 10 ani după absolvirea facultății, prilejul să mulțumesc direct profesorilor mei, să aduc un omagiu școlii pentru ceea ce mi-a dat. Aș vrea să o fac încă o dată acum și să-mi exprim prin aceste cuvînturi dar sincere rînduri, recunoștința față de toți dascălii.

ION DUMITRESCU
membru emerit al A.P.S., președinte
secesi Unii, Compozitorilor

Dacă mă gîndesc ce a însemnat pentru mine școala, cred că sîntem răspuns pe care îl pot da este că totul, înții, școala mi-a dat sentimentul răspunderii sociale, prestîndu-mă să muncesc. Între oameni să înțeleg necesitatea participării mele la viața de colectiv. Amel școala m-a învățat să iubesc munca, să muncesc fără preget.

Am avut o dată, la 10 ani după absolvirea facultății, prilejul să mulțumesc direct profesorilor mei, să aduc un omagiu școlii pentru ceea ce mi-a dat. Aș vrea să o fac încă o dată acum și să-mi exprim prin aceste cuvînturi dar sincere rînduri, recunoștința față de toți dascălii.

Ing. JÂN BEIU
director Uzinelor „Grivița
Rosie“

În formația mea școala a avut un rol hotărîtor. Prin ea m-am pregătit să ajung ceea ce sînt astăzi. Îi sînt tributari pentru că m-a instruit și m-a educat. Retrăiesc cu deosebire intensitate anii de școală, imaginea acelor profesori care au reușit să-mi imprime și să-mi încorporeze prin pregătirea, prin metodele lor, disciplina muncii, spiritul perseverenței tenace.

Astăzi sînt și eu pedagog, am și eu în grijă tînet pe care trebuie să-i pregătesc. Este o răspundere pe cit de nobilă, pe atît de grea. Exemplul de înaltă tinută profesională și etică al unora dintre profesorii mei din școală sau din facultate îmi este călăuză.

Prof. dr. docent
ILIE ARDELEAN
membru corespondent al
Academiei

Pe firul istoriei

Am putea să pornim, genetic, de la chilile ori pridvoarele mînăstirilor, de la dascălii în-deletnicitori cu alesul buchiilor, în răsăritul evului mediu. Sau poate de la școlile și profesorii unde și sub oblăduirea cărora am învățat noi, slujitorii de azi ai școlii. Ori chiar de la epoca noastră, care a generalizat școala de 8 ani, obligatorie și gratuită, complet gratuită, și se pregătește să generalizeze școala de 10 ani. Căci, de bună seamă, de oriunde am porni, istoria, viața, faptele ne îndreptătesc să aducem cînt de slavă școlii.

E o distanță imensă de la modestul și bătrînul dascăl care descieca cu ucenicii lui buchiile în pridvorul de la Putna, Prislop sau Cozia, pe cite un ceaslov terfelogit, pînă la învățătorii și profesorii de azi, care predau cu mijloace moderne, în săli spațioase, cunoștințe despre ultimele descoperiri în matematică, în chimie, în fizică. E distanța dintre evul mediu și contemporaneitate, dintre feudalism și socialism. Toată această lungă distanță școala a străbătut-o o dată cu istoria poporului, în slujba poporului.

Rolul istoric al școlii românești este strîns legat de rolul culturii, de rolul cultivării graiului, de rolul izvodirii operelor literare, artistice și științifice, de rolul trezirii conștiinței naționale și de rolul luptei pentru dreptate, unitate, libertate.

Nu știu cum, dar rolul istoric al școlii îl văd, îl simt în manuscrisele veacului al XIV-lea sau al XV-lea, în meșteșugul de a rotunji slovele și în marea artă de a încondea majusculele și de a migăli miniaturile pe evangheliarele aflate azi în zestre muzeistică de la Putna, de la Cozia, de la Dragomirna.

Nu știu cum, dar rolul istoric al școlii îl cîntesc și-l învîi din cronica lui Ureche, a lui Costin sau Stolnicului Cantacuzino. Pără școala nu s-ar fi plămădit începuturile culturii românești, n-ar fi aflat oamenii de pe Carpați despre multe ale lumii și ale vieții, ale științei și ale frumuseții. De aceea se cuvine slavă lui Vasile Lupu și Matei Basarab, ca și acelei mari pleiade de cărturari — Varlaam și Dosoftei, Milescu și Udriște Năsturel, Simion Ștefan și tuturor celor care, în binecuvîntatul veac al XVII-lea au înființat școlii la Alba Iulia, la Trei Ierarhi, la Tîrgoviște. Urmind neuitata cale deschisă de vitejia lui Mihai Vodă, făptuitorul primei uniri, oamenii culturii de la noi au continuat să suplînească, măcar o vreme, unitatea statală prin întărirea unității culturale, corolar al unității de limbă.

Nu știu cum, dar rolul istoric al școlii se descifrează în zbuciumatul serol al XVIII-lea transilvănean, cînd fiii de obagi români, învățați sau studenți la „De propaganda fide“, nu numai că nu și-au uitat sau abandonat neamul, ci i-au redescoperit obșgia, s-au aplecat mai cu ostriede asupra lui, i-au analizat științific istoria și caracterul latin al limbii. Și nu ne putem închipui tot fenomenul trezirii conștiinței naționale fără Inochentie Micu, fără Petru Maior, fără Gheorghe Sincal, fără acel înflăcărat și neobosit Gheorghe Lazăr și fără cumintele, chibzuitul, dar nu mai puțin pașionatul întemeietor de școală superioară, moldoveanul Gheorghe Asachi. Școala a stat în sprijinul răzcoalei lui Tudor Vladimirescu și în ajutorul „cărucariilor“ izvoditori de planuri unificate de țară și de căii democratice în viața poporului, a pregătît și pe Eliad, și pe Alexandrescu, și pe Ghica, și pe Bălcescu, a însușit toată generația pașoptistă, toată ilustra pleiadă de scriitori de la jumătatea veacului trecut care a îndepăiat conștiința națională și a intensificat la maximum lupta pentru Unirea din 1859. Într-o vreme în care hotarul mai stîrnea încă pe Carpați, slujitorii ai școlii ca Simion Bărnuț și Papiu Ilarian, Aaron Florian și August Treboniu Laurian au personificat unirea în cuget și-n simțiri.

Școala a fost creuzetul în care s-a pregătît șirul ilustra al matematicienilor, al medicilor și al chimiștilor noștri, al scriitorilor și al istoricilor noștri, al pictorilor și muzicienilor noștri. Numele lui Creangă ne va evoca întotdeauna chipul celui modest dascăl de țară care a fost „hădîta Vasile“, numele lui Eminescu ne va duce întotdeauna cu gîndul la profesorul cărturar Aron Pumnul, căruia îi dedica primele cadente lirice, numele lui Sadoneanu ne va reaminti întotdeauna de „domnul Trandafiu“ cel atît de îndrăgostit de eroica noastră istorie.

Dacă pînă în socialism destinul școlii și al poporului s-au împletit și au dat rezultate impresionante, acum, în vremea noastră, școala și-a identificat munca și scopul cu munca și scopul întregului popor, a devenit o cauză și un bun al lui. Acum, în epoca noastră socialistă, școala e casa tuturor copiilor și tînetilor de pe tot cuprînsul patriei. În școală crește toți, absolut toți, oamenii de azi și de mîine. În școală se formează prezentul și viitorul țării.

Partidul a încredințat școlii uriasa sarcină de a instrui și educa întregul popor. Și, ascultînd de înalta povată a partidului, ea își îndeplinește cu pricepere, cu devotament și elan rolul cel-i incumbat: rolul de a pregăti, în fiecare ceas al prezentului, oamenii de mîine.

Iar dascălii de azi, urmașii lui Lazăr, Asachi, Eliad, Poenaru sau Pumnul, continențal celor aproape 200.000 de slujitori ai școlii care și-au trimis în aceste zile reprezentanții în conferința națională, să se sfîrșiască asupra metodelor de lucru în viitor, știu că tot acest viitor al poporului și al țării e strîns legat de chipul cum își vor îndeplini ei datoria în școală.

DUMITRU ALMAȘ

Ne vorbesc delegații la Conferință

Profesoara MARIA VLAD

— Pitești —

Prin problemele pe care le dezbate, Conferința este un moment unic în istoria învățămîntului din țara noastră. Ea semnifică înainte de toate grija partidului pentru școală și slujitorii ei, ca o componentă deosebit de importantă în cadrul mai larg al preocupărilor stăruitoare ale conducerii partidului și statului nostru pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului. Un loc deosebit de important în proiectul de Statut al personalului didactic, pe care îl va dezbat Conferința, îl ocupă problemele legate de perfecționarea pedagogică și de specialitate a oamenilor școlii. Mi se pare că perfecționarea profesională este un lucru hotărîtor. Să caute mereu noul, să lupte pentru promovarea lui, în nenumăratele modalități pe care i le oferă activitatea școlară și cea extrascolară, așa cum va fi ea statuată în documentul pe care îl vom dezbate la Conferință — față ce socotesc a fi esențial pentru succesul muncii educatorului.

Învățătorul CORNEL FĂNĂȚEANU

— Cluj —

Conferința Națională a cadrelor didactice dovedește, pe de o parte, importanța ce se acordă învățămîntului de toate gradele în edificarea socialismului, ca și înalta prețuire și încredere pe care conducerea partidului și statului nostru o arată slujitorilor școlii. Pentru mine personal, Conferința are însă și o altă semnificație. Sînt în al 42-lea an de muncă în școală, dintre care o bună parte i-am petrecut în satele din Maramureș și Sălaj. Privind înapoi, de-a lungul acestor 42 de ani de dascălie, pot să afirm că nimic nu m-a bucurat atît de mult cum mă bucură faptul că acum, la împlinirea carierei mele didactice, sînt chemat să iau parte, cu modesta mea experiență, la adoptarea unui document de importanță majoră pentru întregul învățămînt, pentru o îndelungată perioadă. Conferința va trasa cadrul în care munca dascălilor se va putea realiza la nivelul cerințelor înalte ale partidului și ale poporului.

Profesorul EIGEL ERNŐ

— Miercurea Ciuc —

Importanța deosebită a Conferinței Naționale a cadrelor didactice deruse din faptul că telurile pe care și le propune izvorăse din voința colectivă a educatorilor, din străduința lor comună de a-și înfăptui munca la un nivel mereu mai înalt. Aprecierea morală și materială de care se bucură în țara noastră corpul profesoral dau măsura îndatoririlor pe care le avem în ridicarea continuă a propriei noastre pregătiri politice și profesionale în perfecționarea metodelor noastre instructiv-educative, ne mobilizează să muncim cu devotament cu hotărîrea de a ne îndeplini exemplar sarcina nobilă ce ne-a fost încredințată — educarea tînetului. Conferința va fi — sîntem siguri — o piatră de hotar pe drumul continuu ascendent al învățămîntului nostru.

Prof. univ. NICOLAE MANOLESCU

— București —

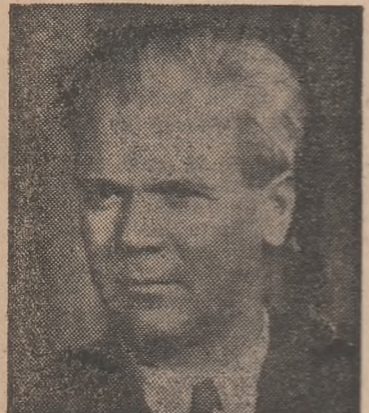
Conferința Națională a cadrelor didactice este o etapă deosebit de importantă în amplul proces de dezvoltare și perfecționare a învățămîntului proces declansat pe dimensiuni multiple de Directivele Plenarei C.C. al P.C.R. din aprilie 1968. Nouă, celor care pregătim noile generații ale patriei, ni se cere dragoste față de meseria aleasă devotament și entuziasm pentru educarea schimbului nostru de mîine. Munca profesorului este o muncă de o mare complexitate, rare imi lude, pe lîngă informarea științifică a tînetilor și formarea lor ca oameni și ca cetățeni socialiste. Simpla predare a cunoștințelor, nu-și dă roade dacă nu este împletită în mod armonios cu munca de educație politico-ideologică. Sînt convins că dezbaterile Conferinței, prevederile Statutului pe care îl va adopta aceasta ne vor ajuta pe toți cei care muncim în învățămînt, oriunde ar fi școala sau institutul unde predăm, să ridicăm pe trepte mereu mai înalte pregătirea tînetului țării.

Invățători și profesori emeriți despre sensul major al misiunii educatorului

Profesoara JEANA CRISTU, directoarea Liceului nr. 10 din București: „Dragostea față de copii și tinerii și capacitatea de a le transmite cele mai înalte valori spirituale și morale”.

Profesoara Jeana Christu muncește de 21 de ani ca directoare de liceu. În toți acești ani, conștiințiozitatea, înalta pregătire profesională, pasiunea pentru menirea de educator și măiestria ei pedagogică au impus-o ca un exemplu demn de urmat pentru mii de elevi, de la care primește nenumărate dovezi de prețuire și recunoștință.

CONSTANTIN ARSENE, de la Școala generală nr. 3 din Pitești: „Să cultivăm sentimentul de admirație pentru trecutul de luptă al poporului, pentru cel care și-a închinat viața înfăptuirii idealurilor sale, pentru cel care făcuse astăzi socialismul”.

Invățătorul Const. Arsenie este un pasionat cercetător al psihologiei copilului de vîrstă școlară. În fiecare toamnă la școala lui se primesc zeci și sute de cereri din partea părinților care doresc să-și înscrie sau să-și transfere copiii în clasa la care predă el. Invățătorul Const. Arsenie este și un militant activ pe tărîm social.

DUȘAN SABLICI, directorul Liceului nr. 10 din municipiul Timișoara: „Să militeze activ pentru a cultiva în rândurile tineretului sentimentul înfrățirii între popoare, în lupta pentru progresul social”.

Profesorul Dușan Sablici și-a câștigat admirația elevilor săi, precum și respectul colegilor și al oamenilor muncii din orașul Timișoara prin înalta sa probitate profesională și cetățenească. Ca director de școală, cu activitate îndelungată, este un eminent îndrumător al procesului instructiv-educativ, care înregistrează la liceul respectiv rezultate deosebite.

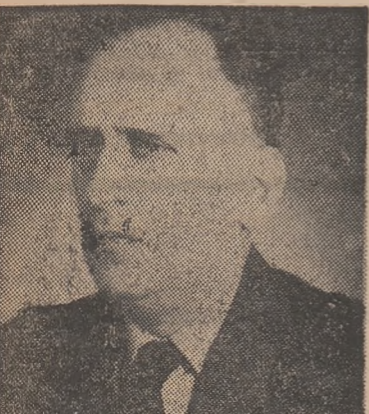
STELA RĂDĂSANU, de la Liceul „Ștefan cel Mare” din Suceava: „Să fie ca o visceră care să exprime și să transfigureze în suferințele elevilor cele mai pure și înaltate ale ale timpurilor noastre”.

Profesoara Stela Rădăsanu a educat în acest spirit, începînd din anul 1933, zeci de generații de școlari. Principialitatea, corectitudinea și competența profesională au impus-o ca unul dintre cei mai buni profesori din județul Suceava. În semn de cinstită a muncii ei, a fost recent propusă candidată în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

IOAN POPESCU, de la Liceul „Gh. Lazăr” din București: „Să aibă o pregătire profesională exemplară, să fie permanent la curent cu ce e nou în specialitatea sa și să poasăde „harul” și voința de a transmite aceste trăsături elevilor lui”.

Profesorul Ioan Popescu s-a remarcat și în afara muncii la catedră, fiind cunoscut de către profesorii de limba română din toate școlile patriei. Este autorul unor manuale școlare pe care învață anual peste un milion de elevi. Prin numeroasele articole, studii și eseuri publicate participă la dezbaterile celor mai actuale probleme ale învățămîntului nostru, contribuind astfel la continua lui perfecționare.

VASILE MITU, de la Școala generală Hunia, comuna Maglavit, județul Dolj: „Să trezească curiozitatea de a ști, de a cunoaște îned din primele clase ale școlii și să modeleze inimile școlărilor săi pentru a bate la unison cu năzuințele de progres al contemporanilor”.

Clasele la care a funcționat ca învățător Vasile Mitu au dat în decursul îndelungatei lui cariere de dascăl cei mai buni absolvenți, care au dus faima învățătorului lor și mai departe, în universități. Devenind director al Școlii generale din Hunia, el a imprimat și în munca întregului colectiv didactic pe care-l conduce aceeași înaltă exigență față de propria activitate.

CONSTANTIN P. MĂRCULESCU, inspector la Inspectoratul școlar al municipiului București: „Să dăltuiască în inimile fierbinți ale tinerilor imaginea patriei noastre socialiste pe dimensiunile ei actuale și pe coordonatele viitorului”.

Profesorul de geografie Const. Mărculescu realizează de 31 de ani acest comandament. Mulți dintre foștii lui elevi i-au îmbrățișat specialitatea, fiind astăzi cercetători științifici sau dascăli în învățămîntul superior. Are numeroase lucrări de specialitate apreciate și folosite de profesorii de geografie din întreaga țară.

PHOTOJURNALUL ÎNVĂȚĂTORILOR

„Pătrii, nu-i poate fi tot una, măcar ce fel de creștere vor primi mădușurile următoare, nici nu poate adiaforis în cunoștința sufletului cea adevărată, pentru că odihna ei cea din lăuntru, precum și cea din afară, așa și binele cel de obște, precum și cel privat, stau cu creșterea tinerimii următoare într-o analogie prea strîns legată.”

GHEORGHE LAZĂR

„Scopul învățării este a informa pe copil să poată nimeri întrebuința facultățile (puterea) minții lor, adică să cugete nimerit și să lucreze bine și prin aceasta să ajungă a fi vrednic și folositor chemării cărora se vor hărăzi.”

GHEORGHE ASACHI

„Creșterea și învățăturile ce se dau tinerimii sînt astfel legate cu soarta oricărui stat, încît toată fericirea unui neam atîrnă de la buna creștere a tinerimii; așadar buna educație a fleșcăria în parte și fericirea tuturor de obște se țin de mină.”

PETRACHE POENARU

Trebuința școalelor mai totdeauna a fost simțită în țara noastră, și acest simțiment cu adevărat n-a putut fi decît o tradiție moștenită de la cei dintii străbuni ai noștri. Însă ori cum au fost școalele trecute dar au păstrat scînteia unui foc învîlît cu îngrijire în căminul strămoșesc și lăsat moștenire la urmași.

ION HELIADE RĂDULESCU

„Scopul educației nu poate fi altul decît a cultiva umanitatea în fiecare om pe cît se poate mai deplin. Cu cît se cultivă mai deplin toate puterile omului tînr și cu cît armonese ele mai frumos și mai deplin, cu atît se apropie învățecelul mai tare de idealul umanității deplinite.”

SIMION BĂRNUȚIU

Dascălilor le sînt colaborator

Oricine știe să scrie un rînd și să citească altele — astăzi toată suflarea de oameni în țara noastră — a trecut măcar printr-o școală și a avut măcar un dascăl. Dascălul multora se numără însă cu zece, dacă nu chiar mai mult decît odată. De la filosoful din antichitate, poate unul pe generație, care și instruia învățecii prin dialoguri înțelepte în plumbări lungi pe alee umbroase, trecînd peste milenii de istorie emeriți întinsecă și aspră, cînd știința putea fi socializată erzie și condamnată, am ajuns ca în epoca noastră școala să devină o instituție obștească, iar dascălul, în număr de zeci de mii, să devină sursa de lumină a acestor obști vaste. Învățătura pentru om înseamnă nu mai puțin decît soarele și ploaia pentru plante.

Fiecare, în primul an, de copilărie, am învățat să scriem ca oamenii și să vorbim limba lor, de la scemele noastre. Le-om purta recunoștință, esse cum se cade. Cînd această învățătură de ocazie a fost desvîrșită, tot scemele noastre se-om ține de mîni și ne-om dus la școală, unde ne-om încredințat dascălului. Nimeni nu credea la vînta aceea mai puțin decît plîmtea de a sta în bancă și de a asculta sfaturi. Atunci a început marea luptă în viață, care de cele mai multe ori nu are capăt. Intii a fost o plăcută neagră și un condei de pînă. O mină precupată a îndreptat mișcarea minții noastre. Dar de ce descriu întîmplări pe

care le-a trăit oricine și nici nu cred că se pot uita vreodată? Fiindcă de aici s-au născut filozofia și știința veacurilor, de aici s-a ajuns la cibernetica zilelor noastre. Fără acea plăcută neagră, fără o mină de copil trîgînd cu stingăie beșoare aplecate pe stînga, aplecate pe dreapta, fără mina care s-o îndrepte, fără ochiul care s-o vegheze și glasul care să îndemne, să mustră sau să laude, pămîntul ar fi și astăzi un disc nemîșcat, centrul unui univers-mort înainte de a se naște. Fără acel început n-ar fi existat Biblioteca din Alexandria și luna n-ar fi fost ocolită de oameni care au ajuns pînă la ea privind de aproape și explicînd ceea ce noi doar contemplăm.

Conduși de dascălul nostru, fiecare am făcut o călătorie fastuoasă printre cele șapte minuni ale lumii din vechime — și numai așa putem să înțelegem minunile din zilele noastre. Dar cele șapte minuni sînt doar o metaforă care acoperă nesfîrșitul și de minuni aliate în anii de școală — și după aceea. Căci școala mai are și însușirea de a-și aprinde în mine o făcără care să nu se stingă niciodată. Învățăm tot timpul, după ce ne-am sfîrșit de mult învățătura.

Însemn aceste gânduri ca fost școlari, ca am și ca scriitori. Pe undeva ele sînt puțin dogmatice, dar exprimă o credință nezdărnicită: mi-am început meseria pe care o iubesc cu chin și palmă în ziua

cînd, din beșoare, am izbutit să fac literele, alfabetul omului, și prin mijlocirea lui să grafiez pe hîrtie gîndul copilului. Am făcut, paralel cu școala, o lungă școală a mea pe care o continui și astăzi, și cu cît merg mai departe cu atît descopăr mai multă lumină în prima.

Dintre învățecii și profesorii mei unii strălucire, alții dădeau doar cite o licărare. De la toți însă am învățat cite ceva. Mai toți au rămas ocum doar în amintire. Fie-le amintirea binecuvîntată. În locul lor au venit alte generații, mai mulți, mai instruiți, cu concepții noi despre școală și despre viață. Le sînt colaborator, dacă mi se îngăduie credința aceasta. Unele din cărțile mele îi secundează în treaba de la catedră, însoțindu-i pe școlari ocași și prelungind învățătura în altfel. Nu aștept însă laude ci, dimpotrivă, am de odus laudă și omagiu școlii care mi-a dat affiorii. Cu contribuții mai mici sau mai mari, nu putem trăi unii fără alii, dar acesta nu-i un cerc vicios, ci o horă bine întărită, care nu trebuie să se repă, ci să crească.

Tuturor care dau învățătura, de la prima clasă primară pînă la universitate, le măntănesc aici oamintărie și recunoștință, anite și amplificate de emoția pe care mi-o trezește gîndul că am fost și eu școlar și înainte, și după ce am scris prima carte.

RADU TUDORAN

ACT DE IDENTITATE

(Urmare din pag. 1)

mărului de membri ai corpului profesional. Dacă în 1938 au predat în învățămînt 55.000 de cadre didactice, în 1969 numărul lor atinge cifra de aproape 200.000. Pentru că tot am amintit despre manuale, este de ajuns să punem alături o carte școlară editată în 1950 și una care a apărut în 1969. Deosebirile sînt radicale și se recomandă printr-un salt de calitate în concepție, în structură, în ilustrație, în forma de prezentare. Și prezentul clocotește deja de propuneri pentru noi îmbunătățiri, căci de unde am ajuns zilele, să mergem mai departe. Cuprinsul manualelor, ca și al programelor școlare demonstrează în același timp rapiditatea cu care sînt transferate în domeniul disciplinelor școlare cele mai noi cuceriri ale științelor și tehnicii.

Există o preocupare neîncetată și generală de a nu rămîne nicăieri în urmă, de a fi la zi, și, dacă se poate, de a fi pionier.

În egală măsură, școala românească își legitimează personalitatea printr-o pasionată tendință a corpului profesional de a acumula și a fructifica toate valorile pe care le distilează din experiența colectivă. Nici un educator nu se mai mulțumește cu cele învățate cîndva și nici măcar cu cele pe care le dobîndește prin propria sa perfecționare profesională. A luat o impresionantă dezvoltare transferul de experiență didactică. Învățătorul, profesorul își confruntă mereu metodele, procedeele, mijloacele folosite în activitate și valoarea rezultatelor obținute de el cu cele ale colegului. Vrea să știe mai mult, pentru că vrea să înainteze. Varietate forme de

dezbateri colective a problemelor profesionale — consilii profesionale, comisii metodice, cercuri pedagogice — constituie un sistem de vase comunicante prin care aluneacă neîncetat aflulul de idei acumulate de experiența colectivă.

De la dezbaterile acestea oamenii școlii au trecut, firesc, dincolo de sfera strictă a profesurii lor, în aceea a cercetării științifice, pe care însă munca lor o implică, o impune. S-au creat și forme consacrate anume acestei preocupări. Sînt la ordinea zilei. În școli, experimentele, sesiunile metodic-științifice organizate de societățile științifice ale cadrelor didactice. S-a ajuns pe alocuri ca în chiar perimetrul școlii, profesorii, constituindu-se în nucleu de cercetare, să organizeze sesiuni de comunicări. Și chiar dacă uneori nivelul lor nu a atins încă plafonul maxim, aceste nucleu treiesc, grupează forțe și le dinamizează. Ele se constituie astfel într-o premisă viguroasă pe care se construiește viitorul calitate a corpului profesional și care impune, atunci cînd descoperă, veritabila creație științifică.

Este afirmată puternic, stăruitor, tendința de perfecționare. Ne întrebăm dacă școala noastră poate fi mai bună, și ne răspundem de fiecare dată că da. Și ne angajăm în urcuș. Privim evoluția spirituală a contemporaneității noastre și vedem cum trebuie să fie școala și, mai cu seamă, meditam la viitorul societății noastre, la ceea ce va pretinde ea minie tineretului pe care îl creștem astăzi. Prin atari raționa-

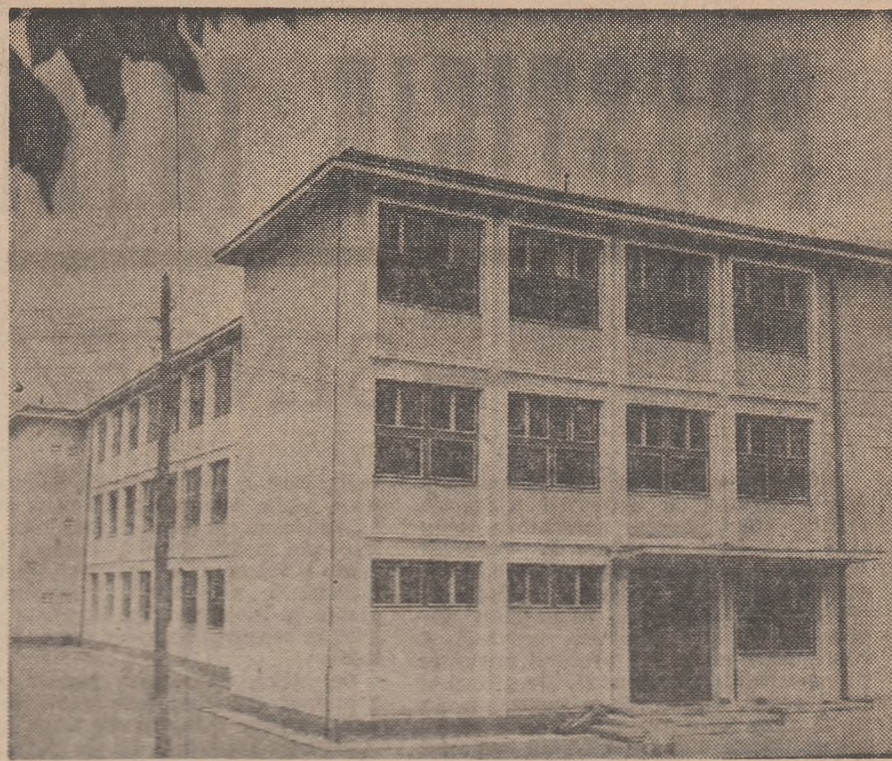
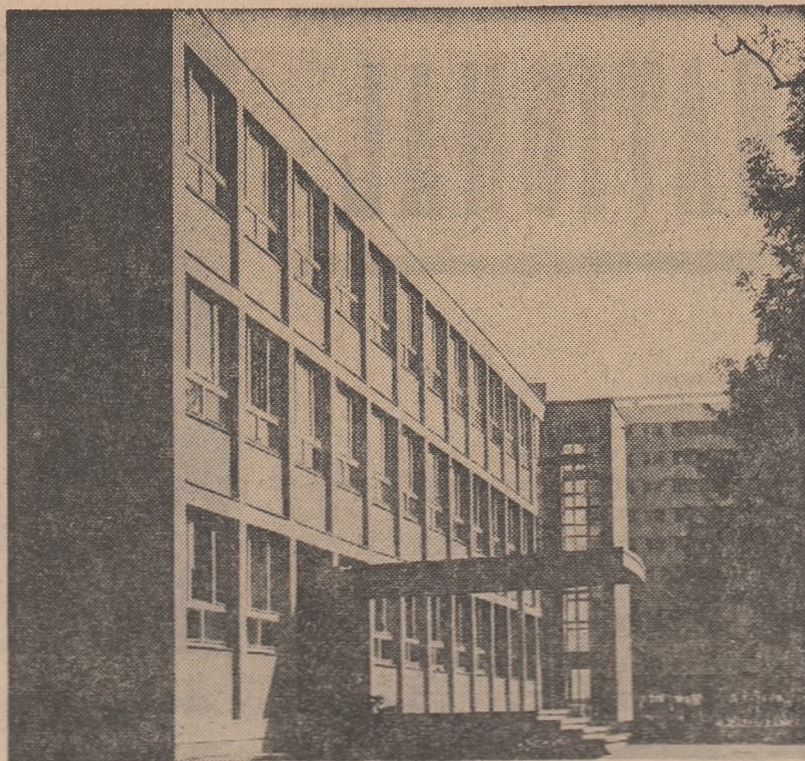
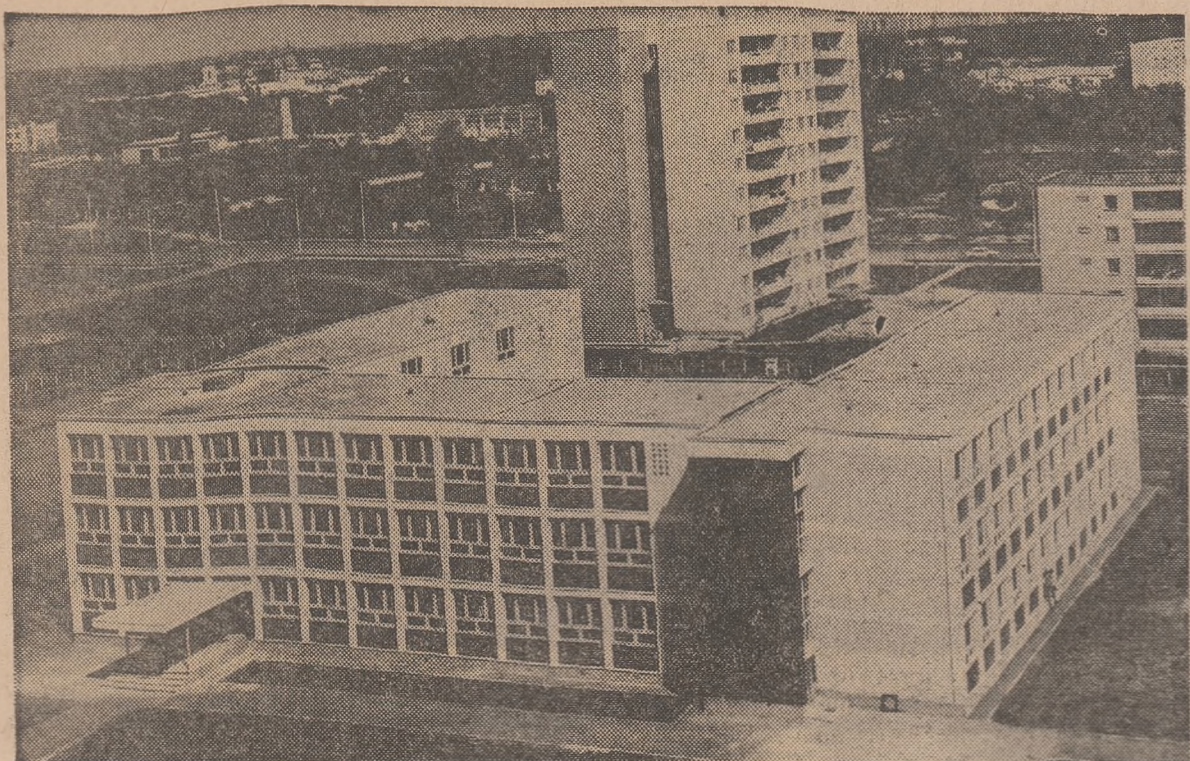
mente a debutat recent un vast proces de analiză a tuturor verigilor și compartimentelor învățămîntului nostru contemporan, care a urmărit să stabilească modalitățile de perfecționare a învățămîntului românesc. Așa au apărut studiile privind perfecționarea școlii de cultură generală a învățămîntului profesional și tehnic, a învățămîntului superior, elaborate cu participarea întregii mase a corpului profesional. Avînd în vedere aceste studii, analizînd în mod profund științifice toate laturile învățămîntului nostru, partidul a stabilit căile dezvoltării viitoare prin Directivele adoptate în Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968. Aceste directive reprezintă o puternică piatră de hotar, plasată ferm pe linia de unde școala românească intră într-o nouă ipostază.

Progresele pe care le înregistrează școala românească își au izvorul într-o imensă forță colectivă. Este și acesta un aspect definitoriu sub care se legitimează identitatea școlii noastre — alimentarea căilor ei de perfecționare din rezervoarul unei citi mai largi participări colective. Îndeplinind directivele partidului, Ministerul Învățămîntului și-a propus să revizuiască în profunzime conținutul programelor și manualelor școlare, dar, înainte de a opera vreo schimbare, i-a chemat pe profesorii care predau disciplinele respective să-și spună cuvîntul în minuțioase constatări de lucru a căror rezultate o urmărim de o vreme în presa pedagogică. Profesorii analizează cu atenție toate articulațiile unuia sau altuia dintre o-

biețele studiate în școală. Și spun părerea asupra a ceea ce merită să fie păstrat, asupra a ceea ce trebuie eliminat, asupra modului cum să fie restructurată materia astfel încît să corespundă cel mai bine exigențelor învățămîntului modern.

Conform acelorasi directive, nu de mult a fost publicat proiectul planului școlii de zece ani. Din nou, oamenii școlii au fost sollicitați să se pronunțe. Din nou o problemă a școlii este supusă unei largi dezbateri. Așa cum sînt supuse toate compartimentele învățămîntului nostru, pentru că pe această cale școala dobîndește garanția deplină a justetei și valorii acțiunilor menite să ducă la propria ei perfecționare.

Aceste caracteristici, coordonate toate pe o direcție dinamică și ascensivă constituie actul de identitate al școlii românești contemporane. Semnele distinctive cuprinse în el nu sînt un fenomen în sine, ci efectul general al unei dinamice mai puternice, care îi luminează și îi definește fizionomia — permanenta situație a școlii noastre sub conducerea Partidului Comunist Român. Sub conducerea partidului a atins școala valoarea și condiția care îi sînt proprii astăzi. Din imboldul și cu sprijinul lui se îndreaptă acum către tărîmuri altor mari cuceriri. Actul de identitate al învățămîntului românesc, multiplicat în mii și zeci de mii de exemplare, în identitatea profesională a celor ce muncesc la catedră pe tot cuprinsul țării, reprezintă o garanție a acestor viitoare cuceriri.

Pe fundalul noilor construcții ale României socialiste se înalță an după an sîmle etele moderne ale noilor școli și institute de învățămînt

GRIJA PARTIDULUI PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNT

Manualele, darul fiecărui început de an școlar

Învățămînt modern în laborator

Săli și terenuri de sport bine utilizate stau la dispoziția tineretului

Școlarii învață să iubească portul, dansul și cîntecul popular

Dreptul la învățătură este asigurat tuturor cetățenilor

Atragerea masivă a populației fără distincție de sex sau religie. Pe băncile școlilor și facultăților au luat loc în acest an școlar aproape 4 272 281 de elevi și studenți.

Dreptul la învățătură este asigurat tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, sex sau religie. Pe băncile școlilor și facultăților au luat loc în acest an școlar aproape 4 272 281 de elevi și studenți.

Rețeaua de școli de cultură generală s-a extins considerabil, astfel încît să se creeze condițiile ca toți copiii de vîrstă școlară obligatorie să frecventeze școala. În cele circa 15 000 școli de cultură generală au fost cuprinși circa 3,3 milioane elevi, în fapt toți copiii de vîrstă școlară.

O puternică dezvoltare a cunoscut și învățămîntul liceal de cultură generală și de specialitate. Rețeaua acestei forme de învățămînt cuprinde 568 licee de cultură generală, 165 licee de specialitate și 50 licee și secții pedagogice.

Numărul elevilor cuprinși în învățămîntul profesional a crescut față de anul școlar 1938-1939 de peste 6 ori, în 1968-1969 existînd aproape 250 000 de elevi. În liceele de specialitate, în școlile tehnice și postliceale sînt cuprinși circa 145 000 de elevi.

O dezvoltare deosebită cunoaște învățămîntul superior. Acum trei decenii, numărul total al studenților din România era de circa 26 500, repartizați în 33 de facultăți din 4 centre universitare ale țării. Astăzi avem peste 147 000 de studenți, înscriși la cursurile

de zi, serale și fără frecvență în cele 47 de instituții de învățămînt superior, cu 187 de facultăți, situate în 16 centre din țară. Numai la Iași studiază în prezent aproape tot atîția studenți cîți aveau toată țara în 1938-1939, iar la București de peste două ori mai mulți.

O reflectare a politicii naționale marxist-leniniste a partidului și statului nostru o reprezintă și existența a 2000 de unități școlare pentru elevii din rîndul naționalităților conlocuitoare, în care învață peste 240.000 de elevi.

Peste 56 miliarde lei pentru învățămînt în ultimii 10 ani

Pentru îmbunătățirea condițiilor de studiu ale elevilor și studenților au fost alocate an de an importante sume din bugetul statului. Numai în ultimii 10 ani au fost alocate pentru nevoile învățămîntului peste 56 miliarde lei. În anul 1968 s-au cheltuit pentru învățămînt 8,2 miliarde lei.

Au sporit sistematic cheltuielile statului ce revin în medie anual pentru un elev din școlile de cultură generală, de la 1040 lei în 1965 la 1190 în 1968; pentru un student de la 10 405 lei în 1965 la 11 890 lei în 1968.

A fost extinsă și modernizată baza materială a învățămîntului. Au fost construite noi localuri de învățămînt, săli de cursuri și laboratoare, a sporit numărul internatelor, cîminelor, cantinelor. Numai în 1968 au fost date în folosință în învățămînt

de cultură generală, mediu profesional și tehnic peste 1900 săli de clasă, s-au construit peste 32 000 m.p. suprafață destinată spațiilor de învățămînt superior în București și Iași, 10 cîmine studențești cu o capacitate de peste 3 480 de locuri și 2 cantine studențești cu o capacitate de deservire pentru 6 000 de persoane.

Prin grija partidului și statului nostru a fost introdusă gratuitatea manualelor pentru elevi. Începînd din anul școlar 1960-1961, gratuitatea manualelor școlare a fost introdusă la început pentru școlile generale, apoi și în învățămîntul liceal. Numai pentru actualul an școlar au fost distribuite gratuit peste 700 de titluri de manuale școlare, într-un tiraj de peste 27 milioane exemplare, în valoare totală de 180 milioane lei. În acești opt ani au fost distribuite

gratuit manuale în valoare de peste 1 miliard lei.

Anul 1969 marchează continuarea în ritm susținut a creșterii numărului de locuri la cîmine și cantine, a dării în folosință a noi spații de învățămînt, a unor noi laboratoare, mai bine dotate.

Pentru noile construcții destinate învățămîntului de cultură generală și liceal s-au alocat pentru 1969 fonduri de investiții cu circa 30 la sută mai mari decît cele prevăzute inițial în planul cincinal. Se vor construi numai în mediul urban peste 1 600 noi săli de clasă, învățămîntul profesional va primi circa 536 noi săli de clasă, iar numărul locurilor în cîminele școlare va crește cu circa 22 000.

Pentru învățămîntul superior se vor da în funcțiune în 1969 spații de învățămînt cu

o suprafață de aproape 40 000 m.p. Studenții vor beneficia de peste 5 000 de noi locuri în cîmine.

Cel mai important șantier al planului cincinal în învățămînt — noul local al Institutului politehnic București — crește pe verticală și pe orizontală. Pînă la sfîrșitul anului 1969 se vor realiza încă 25 000 m.p. de spații clădite.

Peste 63 milioane lei au fost repartizați în 1969 achiziționării de aparatură și utilaje moderne pentru laboratoare și alte dotări necesare.

Pînă la sfîrșitul actualului plan cincinal vor fi date în folosință noi spații de învățămînt, laboratoare, clinici etc. cu o suprafață totală de circa 300 000 m.p., precum și alte asemenea construcții, care vor totaliza o valoare de 1,5 miliarde de lei.

Corpul didactic — puternic detașament al intelectualității

Ritmul impetuos de dezvoltare a învățămîntului de toate gradele a determinat creșterea numărului cadrelor didactice de la 55 000 în 1938-1939, la aproape 200 000 în prezent, alcătuiind cel mai numeros detașament al intelectualității noastre. Numărul cadrelor didactice în învățămîntul general, liceal, profesional și tehnic se ridică la aproape 187 000. În învățămîntul superior își desfășoară activitatea circa 13 000 de profesori, conferențieri, lectori, asis-

tenți, față de aproape 2 200 cîți existau în 1938-1939. În ultimii 5 ani, la sesiunile de comunicări și referate — organizate pe plan central și local de către instituții cu profil de cercetare, de societățile științifice ale cadrelor didactice — numeroși învățători și profesori care activează nemijlocit la catedră au prezentat peste 8 000 de lucrări, rod al cercetărilor științifice întreprinse de ei. Între acestea se numără lucrări de di-

didactică și metodică, monografii, studii literare, istorice și de folclor. În societățile științifice ale cadrelor didactice își desfășoară activitatea circa 18 000 de profesori.

În cursul anului 1968 membrii corpului didactic din învățămîntul superior au cercetat și soluționat circa 150 de probleme științifice majore înscrise în planurile naționale de cercetare, precum și în convențiile de colaborare cu institutele de cercetare și pro-

ductoare și cu diferite uzine și fabrici. Cadrele didactice din învățămîntul superior au contribuit la elaborarea unor soluții tehnico-științifice în diferite probleme legate de construirea unor obiective industriale, inclusiv asemenea mari obiective ca nodul hidroenergetic de la Porțile de Fier, Combinatul siderurgic din Galați, Combinatul chimic din Craiova etc., au efectuat cercetări fundamentale și aplicative în domeniul științelor naturii, al științelor umane și sociale.

absolvenți la cursurile de zi ale învățămîntului superior, peste 7 300, adică 43 la sută, sînt ingineri pentru industrie, agricultură, construcții și transporturi.

Măsurile de dezvoltare a învățămîntului vor asigura în 1969 pregătirea unui număr sporit de cadre calificate pen-

tru economie, ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului de cultură al întregului popor. Învățămîntul va da producției circa 90 000 de muncitori calificați prin școli, circa 30 000 de cadre medii de specialitate și peste 24 000 de specialiști cu studii superioare.

Cadre bine pregătite pentru economia și cultura patriei

Învățămîntul a dat țării în ultimii 10 ani peste 700.000 de muncitori calificați și cadre cu studii medii de specialitate și aproape 160.000 de specialiști cu o calificare superioară.

Numai în anul 1968 învățămîntul a dat economiei naționale un număr de peste 119 mii de cadre: 71 mii munci-

tori calificați prin școli, peste 25 mii cadre cu pregătire medie de specialitate și aproape 23 mii cadre cu pregătire superioară.

Nevoile mereu crescînde de cadre tehnice au determinat creșterea continuă a numărului de ingineri. Numai în 1968, din numărul total de

absolvenți la cursurile de zi ale învățămîntului superior, peste 7 300, adică 43 la sută, sînt ingineri pentru industrie, agricultură, construcții și transporturi.

Măsurile de dezvoltare a învățămîntului vor asigura în 1969 pregătirea unui număr sporit de cadre calificate pen-

tru economie, ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului de cultură al întregului popor. Învățămîntul va da producției circa 90 000 de muncitori calificați prin școli, circa 30 000 de cadre medii de specialitate și peste 24 000 de specialiști cu studii superioare.

PRESTIGIU INTERNAȚIONAL

— SINTEZE —

Aplauzele care au salutat, la cea de a XX-a sesiune a Adunării Generale O.N.U., votul unanim acordat de delegații Declarației cu privire la educarea tineretului în spiritul ideilor păcii și ale colaborării între popoare, inițiată la propunerea României, consemnau recunoașterea și aprecierea generală a concepțiilor educative profund umaniste promovate de țara noastră. De atunci și până astăzi, Declarația a constituit un fertil cimp de dezvoltare a unor relații internaționale având drept bază respectul și înțelegerea reciprocă, sentimentul răspunderii față de formarea tineretului generațiilor, de al căror profil spiritual depinde în mod determinant soarta lumii de mâine, evoluția civilizației și culturii umane.

O educație în spiritul înțelegerii și cooperării internaționale

Referindu-se la această problemă, într-un interviu privind principalele direcții de orientare în vitor a educației pe plan mondial RENE MAHEU, directorul general al UNESCO spunea:

„Se impune ca țările promovarea unei pedagogii noi, a unei educații în spiritul înțelegerii și cooperării internaționale. Inițiativa României în această direcție s-au bucurat de întregul nostru sprijin. Menirea noii pedagogii la care mă referam constă în lărgirea orizontului procesului instructiv-educativ de la transmiterea unor adevăruri științifice și a modalităților de utilizare practică a cunoștințelor către o preocupare permanentă pentru ansamblul vieții sociale și morale a tineretului. Este un factor următor consecvent de întreaga orientare a școlii românești, pentru care merită toată stima și aprecierea noastră.”

Aprecierea aceasta, exprimată de o personalitate de înaltă competență internațională pe planul educației și cul-

turii, care a avut prilejul, în cursul a două vizite întreprinse în țara noastră, să cunoască evoluția și realitățile dinamice ale învățământului românesc, constituie o valoroasă și obiectivă unitate de măsură a ascensiunii înregistrate de școala și educația din România Socialistă în considerația celorlalte națiuni ale lumii.

De altfel, autoritatea morală a unei asemenea aprecieri este întărită de semnificația mărturiilor ale unor fapte și acțiuni. Se înscriu la loc de frunte, printre acestea, recomandările celei de a XXXI-a sesiuni a Conferinței internaționale de instrucțiune publică, pe ordinea de zi a căreia a figurat ca un punct central adoptarea unor măsuri și elaborarea metodică a activităților orientate către educarea tineretului în spiritul ideilor păcii și înțelegerii între popoare. Cel mai reprezentativ for mondial al educației și culturii — UNESCO — și-a însușit propunerile delegației române privind modalitățile de abordare a obiectivelor educative majore și de stabilire a căilor ce trebuie urmate pentru ca idealurile păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare — principii esențiale pentru umanitate — să devină o componentă fundamentală a structurii psihice a tineretului și a înscris în programul acestor acțiuni convocarea periodică a unor reuniuni ale experților în educație. Este semnificativ și faptul că prima dintre aceste reuniuni, care s-a desfășurat la sfârșitul anului 1968 și la care au participat specialiști în problemele educației din Anglia, Bulgaria, Finlanda, Iran, Iugoslavia, România și Senegal, a avut loc în capitala țării noastre.

Cu acest prilej PAUL LENGAND, din Secretariatul UNESCO, declara unul din colaboratorii „Gazetei învățământului”: „Inițiativa României pe plan internațional, vizând formarea tineretului în spiritul ideilor păcii și înțelegerii internaționale, imi erau de mai mult timp cunoscute. Vizita pe care am făcut-o acum în țara dumneavoastră mi-a dat prilejul să onos și să apreciez nivelul unor preocupări care se împletesc strins cu inițiativele internaționale menționate anterior. Mă refer la atenția profundă

și de mare amploare acordată cercetării științifice a problemelor de educație. Fără îndoială că grija neabătută pentru fundamentarea pe plan psihologic, economic, cultural, pedagogic și social a actului educativ, promovarea și specializarea unui număr mare de experți cu relevabilă competență în știința educației și stimularea cercetării interdisciplinare pe acest tărâm sint menite să întărească poziția, de recunoscut prestigiu, a României în cadrul nobilelor inițiative care privesc, în cea mai largă măsură, destinele viitoare ale umanității”.

„Echilibru deplin între teoria și practica învățământului”

Rezolvarea profund principială și umanistă a problemei accesului tinerilor la treptele celei mai înalte ale învățământului, modalitățile științifice de planificare a educației, caracterul flexibil al procesului instructiv-educativ al învățământului nostru trezesc interesul viu și aprecierea pedagogilor și cadrelor de conducere din învățământ care ne vizitează țara sau se îndreaptă la diferite manifestări internaționale, cu specialiștii noștri în educație.

Din neferocitatea mărturiilor privind interesul științific dincolo de hotarele țării noastre de structura echilibrată de conținutul procesului instructiv-educativ și de concepțiile didactice promovate în școala românească ne vor ori prin două țări, în esența lor, incind majoritatea celorlalte.

Prima dintre ele a fost făcută de prof. univ. G. H. VARINGA, ministrul învățământului din Olanda, cu prilejul unei vizite întreprinse anul trecut în țara noastră. „Ceea ce ne-a interesat în mod deosebit pe planul schimbării de experiență cu România — sublinia prof. G. H. Varinga — au fost soluțiile elaborate de specialiștii români în învățământ și aplicate în instituțiile școlare cu privire la accesul în învățământul superior și la problema, de mare actualitate mondială, a planificării învățământului. Aspectele activității în învățământul românesc pe care le-am putut cunoaște în timpul vizitei făcute în țara dumneavoastră, precizările pe care le-am primit din partea unor personalități științifice și didactice cu deosebită competență ne-au atras pe calea clarificării unor aspecte ale propriilor noastre căutări. De asemenea, lucrurile pe care le-am aflat în vizita la Universitatea din București și la Institutul de Cercetări Științifice și Didactice din București, precum și la Institutul de Cercetări Științifice și Didactice din Iași, au fost deosebit de interesante și au contribuit la o mai bună cunoaștere a învățământului românesc și profesională și umanistă în învățământul superior ne-au interesat în cea mai mare măsură”.

Alte mărturii venite din partea profesorilor de conținut al conducerii școlilor de învățământ din țări cu veche tradiție culturală și științifică, pun în evidență progresul evident în viziunea științifică și profesională de coordonare a învățământului românesc.

Cea de a doua declarație relevă forța de exemplu pe care a căpătat-o dezvoltarea impetuoasă și armonioasă a învățământului românesc pentru învățământul din țările în curs de dezvoltare.

„Interesul cu care am venit să cunoaștem învățământul din România” — mărturisesc LYDA DIAZ, membru în conducerea Uniunii Învățătorilor din Montevideo — s-a dovedit pe deplin justificat și a fost integral satisfăcut.

Aspect de la reuniunea mixtă a Comitetului administrativ de coordonare a O.N.U. și Comitetului pentru programe și coordonare al Consiliului Economic și Social O.N.U. — prestigioasă manifestare internațională găzduită anul trecut în țara noastră

Ne-au impresionat pozitiv rezultatele deosebite pe care le-ați obținut în ridicarea nivelului de cultură al poporului, în concordanță cu nevoile economiei și culturii dv., precum și programul de trecere la învățământul general obligatoriu de 10 ani. Mi se pare valoroasă unitatea pe care o realizați în învățământul dv., de la cel preșcolar la cel universitar. Am convingerea, împărtășită și de colegii mei, că multe dintre metodele de muncă folosite de pedagogii români pot fi aplicate și în țara noastră. Un exemplu concret în această privință l-a constituit cunoașterea de către noi a experimentelor privind predarea de către cadre didactice specializate a obiectelor de învățământ din programele claselor I-IV. Pot spune că am cunoscut multe încercări de ridicare pe o treaptă superioară a învățământului elementar, dar așa ceva n-am mai întâlnit. Rezultatele practice care mi-au fost prezentate au reprezentat un factor deosebit de convingător.

O concluzie generală asupra școlii românești și în același timp o convingere este aceea că s-a reușit realizarea unui raport pe deplin echilibrat între teoria și practica învățământului.”

Concepții și principii profund științifice și umaniste

Recent, largă confruntare internațională de opinii asupra marilor probleme și sarcinilor de perspectivă ale învățământului și educației pe care a constituit-o conferința cu tema „Educația și dezvoltarea economică, științifică și socială”, desfășurată în Palatul Națiunilor din Paris cu participarea reprezentanților unor țări situate pe patru continente și a 15 organizațiilor internaționale, printre care UNESCO, Federația Mondială a Organizațiilor de Școli, Federația Sindicală Mondială etc., a confirmat încă o dată prezenta învățământului românesc. Raportul întreg al „Educației și profesiei”, prezentat de delegația noastră a instruit și a prezentat o imagine de ansamblu a activității noastre în domeniul educației și științei. În mod deosebit a căpătat aderența majorității conștientizând de baza a activității prezentate de delegații românești, cu privire la necesitatea integrării unei pregătiri umaniste și științifice în educația profesională, atât pentru a facilita adaptarea la o profesie, cât și pentru a evita sărăcirea personalității umane printr-o specializare îngustă și prematură. Pe baza propunerilor delegației noastre s-au stabilit principii și metode de colaborare internațională privind conținutul și metoda unei educații profesionale concepută în spirit contemporan și orientată în perspectiva cerințelor viitorului și s-au stabilit condițiile elaborării unui dicționar al profesorilor, în care să se indice aptitudinile cerute de fiecare dintre acestea.

Competența specialiștilor români în teoria pedagogică și educației a fost amplu subliniată și la conferința de la Budapesta cu tema „Rolul cercetărilor de istorie pedagogică în perfecționarea pedagogiei ca știință”. Poziția teoretică a pedagogiei românești, potrivit căreia perfecționarea pedagogică ca știință presupune desăvârșirea logică a elementelor constitutive ale pedagogiei — noțiuni, teorii, legi, principii pedagogice — îmbinate strins cu cultura pedagogică realizată critic și selectiv, a fost considerată drept o contribuție de înaltă științifică remarcabilă la elucidarea acestei probleme.

„O școală vie și activă, determinantă în formarea valorilor individuale”

Evident, finalitatea dezvoltării teoriei pedagogice, a perfecționării structurilor învățământului, conținutului și metodelor procesului instructiv-educativ se verifică în nivelul pregătirii concrete din școală. Remarcând că „cea mai caracteristică trăsătură a învățământului românesc, este ampla și efervescentă dezbateră științifică ce se poartă la toate nivelele deschizând porți largi de afirmare a învățământului și științei” — prof. univ. PAVEL BENES, de la Universitatea din Brno, reputat specialist în lingvistică romanică, a afirmat în cursul unei convorbiri purtate cu unul din redactorii gazetei noastre, cu prilejul cursurilor internaționale de limbă și literatură ce au avut loc vara trecută la Sinaia:

„Am avut prilejul să cunosc chiar aici, la Sinaia, activitatea unei tabere pentru elevii talentați în domeniul literaturii. Capacitatea lor creatoare, dar mai ales nivelul pregătirii lor de specialitate, siguranța arată de ei în eroarea unor judecări de valoare prin veritabile esențe de teorie literară m-au impresionat profund. Sint sigur că această inițiativă admirabilă — formarea viitorilor literați ca și a oamenilor de știință, încă din perioada anilor de școală și a primelor încercări — va da, peste o perioadă relativ scurtă, roade deosebit de bogate”.

Aprecierea favorabilă a unor specialiști deosebit de valoroși imbrățișează și alte aspecte fundamentale ale pregătirii pe care școala românească contemporană o asigură tinerilor generațiilor. Personalitatea profesorului GEORGES PAPI, președintele Centrului belgian de pedagogie matematică, nu mai necesită recomandări. Ca matematician, logician și pedagog el și-a câștigat o faimă mondială. Cu atât mai valoroasă este deci opinia integral pozitivă formulată de el cu privire la principiile pedagogice matematice în școala românească.

„Un merit deosebit al învățământului românesc — de spunea G. Papy — este faptul că a înțeles nu numai schimbările esențiale privind rolul și situația matematicii în contextul vieții moderne, ci și a știut să desprindă concluzii profunde din acestea.”

funde în această priuință. Pregătirea matematică în școlile dv. porneste de la ideea, pe care o împărtășește integral, că deși matematica progresează înălțându-și edificiul prin abstracții succesive și de mare subtilitate, nivelul de abstracție nu este un element intrinsec al unei noțiuni, ci depinde în mare măsură de maniera în care este prezentată. Sint convins că perseverență în direcția amintită, aplicând integral și consecvent această concepție veți putea realiza obiectivul fundamental propus — asigurarea unui puternic liant matematic și de logică matematică edificiului de cultură generală a tinerei generații”.

Componența a formației omului modern, educația estetică constituie în prezent una dintre temele frecvent dezbătute de specialiștii în știința educației. Și pe acest tărâm se afirmă amply realizările învățământului românesc. Iată ce a spus, de pildă, cunoscutul specialist LUGI VOLPICELLI, directorul Institutului pedagogic al Universității din Roma, cu privire la expoziția de desene și picturi ale elevilor români care a participat în cursul anului 1968 în diferite orașe italiene:

„Desenele și, într-o măsură, tablourile elevilor români dezvăluie nu numai originalitatea fiecărui autor, ci și producerea unei școli vii și active, determinantă în formarea valorilor individuale. Principiul atribuit acestei formații este maniera unică, aș preciza chiar specifică, prin care lucrările se inspiră din arta populară românească și o exprimă drept izvor principala de creație”.

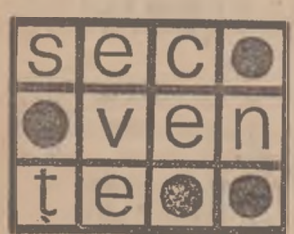
Un învățământ în plină dezvoltare, care se bucură de grija permanentă a întregii țări, având asigurate condiții materiale dintre cele mai bune și cadre didactice de o deosebită competență — așa se înfățișează învățământul nostru tuturor celor care îl cunosc. A confirmat recent acest lucru, între alții, HENRY RICHARDSON LABOUISE, director executiv al Fondului Națiunilor Unite pentru copii (UNICEF), care spunea:

„Am fost deosebit de impresionat de grija acordată în țara dv. copiilor, de condițiile materiale care li s-au asigurat. Ceea ce m-a impresionat deosebit, în excelențele instituțiilor școlare pe care le-am vizitat este nivelul profesional și competența deosebit de ridicată a cadrelor care desfășoară activitatea educativă. Într-adevăr, în România nu se preocupă nimeni pentru ca viața copiilor să fie luminată, lipsită de griji materiale”.

Sint, toate acestea, elogi și aprecieri internaționale ale politicii profund științifice și umaniste de învățământ a țării noastre și stăruințele, ale orientării actuale a școlii românești, ale muncii creatoare, pline de abnegație, desfășurate de membrii corpului didactic, prețioasă confirmări ale realizărilor deosebite de valoroase ce vor fi trecute în revistă, cu siguranță, la marea întâlnire prilejuită de Conferința Națională a cadrelor didactice.

Unul dintre standurile expoziției de lucrări științifice, didactice și tehnice românești deschisă recent la Londra

Forme adecvate pentru timpul liber al pionierilor

A intrat în tradiția Palatului pionierilor din București de a organiza județelor, plăcut, timpul liber al pionierilor și școliarilor, de a iniția activități de natură să completeze pe cei specifice muncii instructiv-educative desfășurate în școală. Devenind un adevărat laborator de creație, Palatul constituie un puternic centru metodic, care experimentează modalitățile de organizare a timpului liber al elevilor prin forme adecvate vârstei pionieratului.

Și în acest trimestru pe agenda manifestărilor de masă pe care le organizează Palatul se înscriu acțiuni educative de mare amploare. Menționăm, printre acestea, medalionul muzical-literar „Grivița 1923”, care va evoca una din cele mai glorioase pa-

gini de luptă a proletariatului din România și va constitui un omagiu adresat de pionierii aceluia care s-au jertfit pentru copilaria lor fericită de astăzi, ca și spectacolului de cîntec și dansuri pe tema „Țara-nouă în sărbătorile” ce va fi prezentat în ziua de 2 martie, în cinstea alegerii de deputați în Marea Adunare Națională și în consiliile populare.

Palatul organizează de asemenea o gală de filme documentare tehnice, expuneri de educație muzical-coregrafică însoțite de exemplificări, cum sint: „Dialog cu muzica” sau „Incepăturile muzicii vocale și instrumentale”, un concert de coruri din repertoriul național și universal, precum și prezentări de filme în cadrul clubului de educație cinematografică.

Învățători îndrăgostiți de arta populară

În satul Ucuris din comuna Olcea, județul Bihor, lucrează doi învățători îndrăgostiți de arta populară și domniștii să transmită la deșene, tinerelor generații de copii și tinerilor, prin intermediul unor activități comori pe acest tărâm. Este vorba de soții Iulia și Ioan Vesa, dascăli prietenoși și harnici și tot atât de harnici și prietenoși activiști pe tărâm cultural.

Iulia Vesa are o adevărată pasiune pentru cu-

ltură populară. Mestera se învârtă în asemenia căsătorii, ea și-a învățat și elevii să lucreze în stergare, prosoape, fețe de masă împodobite cu fine și mișcătoare motive naționale. La rîndul său, Ioan Vesa este un vechi meșter al sculpturii în lemn. Lăcășurile, ramele, cuțitele care les din mina lui sint de o deosebită frumusețe. Sub conducerea lui Ioan Vesa s-a organizat în școală un cerc de sculptură al cărui membri învață de la el să cioplească în lemn de salcie, de tei, de ploș sau de răchită.

Cei care vizitează școala din Ucuris nu pot să nu admire realizările învățătorilor de aici. Și poate cel mai mult îi impresionează, în cele 48 de rame lucrate de Ioan Vesa, fotografiile înfățișîndu-și în mijlocul celor 48 de serii de elevi pe care i-a crescut în anii lui de activitate didactică.

Inv. NICOLAE BOGLUT Ucuris, județul Bihor

Tehnica modernă în slujba activității pedagogice creatoare

La Școala specială nr. 2 din Cluj a fost dat recent în folosință un laborator acustic, prima instalație de acest gen din țară. El va contribui, prin aplicarea

judicioasă a tehnicii în procesul de învățământ, la sporirea eficienței exercițiilor de varzare ale elevilor care dispun de rudiment de auz.

Proiectat și realizat de profesorii de pedagogie psihologică Emil Kővári din Oradea la cererea Școlii speciale nr. 2 din Cluj, laboratorul da educatorului posibilitatea să stabilească cu exactitate potențialul rudimentelor de auz ale fiecărui elev și să creeze cu el un contact „mecanic” de intensitate vocală potrivită facilității sale auditive. În felul acesta, pe lângă faptul că activitatea de corecție auditivă, porneste de la o bază sigură, precis măsurabilă, se poate stabili pe cele instrumentale în ce măsură, în urma exercițiilor corective, s-au produs schimbări, deci pot fi obținute date exacte cu privire la posibilitățile corective, precum și la ritmul individual al fiecărui elev și la perspectivele dezvoltării sale. Concordanța acustică individuală dintre buzelor corate de pronunțarea sunetelor, silabelor și cuvintelor, ca și pentru autocorecție. Este de menționat și faptul că laboratorul poate fi util și în cazul unei absențe totale a auzului, prin folosirea exclusivă a aparatelor și instalațiilor vizuale.

Laboratorul amenajat

pentru Școala specială nr. 2 din Cluj nu este prima realizare a profesorului Emil Kővári în domeniul tehnicii școlare. Încă în urmă cu 4 ani el a instalat un laborator audio-vizual la Liceul nr. 3 din Oradea, iar în anul următor un laborator similar la Liceul nr. 4 din același oraș. În anul școlar trecut a construit un laborator lingvistic la Liceul nr. 3.

Se înțelege că o astfel de activitate pe tărîmul tehnicii pedagogice cere multă statornicie, mari eforturi, muncă asidua de cercetare teoretică și practică. Trebuie spus totodată că, însuși de dorința de a aduce o contribuție concretă la modernizarea învățământului, profesorul Emil Kővári a izbutit să conceapă și să realizeze tipuri de laboratoare nu numai utile, dar și puțin costisitoare, posibile de înfăptuit cu mijloace locale.

Conf. univ. ADALBERT BAKO Cluj

Un muzeu și o cro-nică a orașului Siret

În anul viitor se vor impune 600 de ani de la înființarea orașului Siret, cel mai vechi oraș-resedință al Moldovei, unde s-a avut scaunul, între anii 1365-1374, Latcu Vodă. În cinstea acestei aniversări pionierii și elevii de la Școala

generală din Mănăstirea-Siret au organizat de pe acum, sub conducerea colectivului de cadre didactice, un muzeu al istoriei orașului.

Printre exponatele adunate până acum se pot vedea piese arheologice, o bogată colecție de monede vechi care au circulat în țara noastră, piese de ceramică locală, dintre care unele împodobite cu multă artă, cu sculpturi în relief, documente și cărți care vorbesc despre trecutul istoric al localității, costume naționale specifice regiunii etc.

Totodată, îndrumați de profesori, elevii lucrează la alcătuirea unei cronici a orașului, în care vor consemna principalele evenimente din istoria lui.

Inv. DUMITRU OSTAFICIUC

Moment aniversar la 10 ani de activitate

Recent, Școala de muzică și arte plastice nr. 3 din București a sărbătorit împlinirea a 10 ani de la înființare. Cu acest prilej a avut loc o emoționantă festivitate, în cadrul căreia au luat cuvîntul directorul școlii prof. Maria Donase, profesori, părinți, elevi.

Pe parcursul celor 10 ani de activitate școala a promovat sute de talente muzicale, dintre care unele cu totul remarcabile. Au fost prezentate peste 80 de con-

certe și audii muzicale en lucrări de George Enescu, Marian Negrea, Sabin Drăgoș și alți compozitori din școala națională, precum și lucrări de Vivaldi, Haendel, Haydn, Mozart, Beethoven, Schumann, Cezikovski, Schubert.

De un deosebit succes s-a bucurat participarea elevilor secției de plastică a acestei școli la concursurile și expozițiile naționale și internaționale. Printre numeroasele premii și mențiuni cucerite de aceștia se numără, de pildă, cupa de argint și diploma care au răsplătit participarea lor la concursul internațional organizat în anul 1965 la New-Delhi (India).

Colectivul școlii pășește în al doilea deceniu de activitate cu hotărîrea de a îmbrățișa tot mai mult activitatea sa de îndrumare artistică a tinerilor talentați.

Prof. TH. NITULESCU

Sustinute preocupări științifice

Sfera preocupărilor colective didactice de la Liceul nr. 1 din orașul Georgehe Gheorghiu Dej a depășit de mult perimetrul școlii. Răspundînd cerințelor tot mai sporite pe care societatea noastră le pune intelectualilor, profesorii școlii desfășoară, pe lângă munca nobilă de instruire și educare a elevilor, și o

